

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/11/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113211958
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8113211958.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Jany Burešovej v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7343/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátskou kanceláriou Erasmus Legal, s.r.o., so sídlom Justičná 9, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: B. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXXX/X, XXX XX B. B., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, zast. JUDr. Zdeňkou Vokálovou, advokátkou so sídlom v Prešove, Hlavná 61, o zaplatenie 452,45 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 8C/125/2013-41 zo dňa 15.10.2013 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania žalovanému a vo výroku o povinnosti žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania v spojení s opravným uznesením č. k. 8C/125/2013-45 zo dňa 28.11.2013.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 8,67 Eur.

Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 175,86 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Vyslovil, že žalovanému nepriznáva náhradu trov konania.

Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume uvedenej v písomnom vyhotovení rozsudku na účet právnej zástupkyne JUDr. Zdeňky Vokálovej vo B., č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXX, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Na základe odvolania podaného právnu zástupkyňou vedľajšieho účastníka súd prvého stupňa opravným uznesením č. k. 8C/125/2013-45 z 28.11.2013 opravil výrok rozsudku o trovách vedľajšieho účastníka tak, že uložil žalobcovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 29,66 Eur na účet právnej zástupkyne JUDr. Zdeňky Vokálovej vo B. V., č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX, VS:XXXXX, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 4 ods. 2, 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, §§ 52 ods. 1, 2; 53 ods. 1; 53a ods. 1; 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a aplikoval Smernicu Rady 93/13/EHS.

Konštatoval, že jednou z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o hodnote RPMN. Neuvedenie, resp. nesprávne uvedenie tohto údaju v zmluve o spotrebiteľskom úvere je klamaním spotrebiteľa a predstavuje nekalú obchodnú praktiku (porovnaj uznesenie SD EÚ vo veci C-76/10 Pohotovosť/S.).

V predmetnej úverovej zmluve uzatvorenej medzi účastníkmi je uvedená hodnota RPMN 37,40%.

Je nesporné, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 519,- Eur, ktorý požadoval splatiť v 36 mesačných splátkach po 24,51 Eur.

Ročná percentuálna miera nákladov pri takejto výške splátky predstavuje výšku 46,04 % a nie 37,40%, ako je to uvedené v úverovej zmluve.

Vzhľadom k tomu, v zmysle aplikovaných zákonných ustanovení na ochranu spotrebiteľa, je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Ako to vyplýva zo splátkového kalendára predloženého žalobcom, žalovaný žalobcovi zaplatil celkovo sumu 343,14 Eur, preto ho súd zaviazal k úhrade zostatku úveru, ktorý predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú žalovanému poskytol žalobca a sumou, ktorú žalovaný žalobcovi uhradil, t. j. 175,86 Eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa ustanovenia § 142, ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Konštatoval, že žalobca bol v konaní úspešný v 38,87 %, žalovaný v 61,13%. Žalovanému v konaní žiadne trovy preukázateľne nevznikli, preto mu súd ich náhradu nepriznal.

Súd priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného v rozsahu 22,26 % (pomer úspechu žalovaného) v zmysle jeho vyčíslenia za 2 úkony právnej služby po 7,02 Eur, vychádzajúc z tarifnej hodnoty veci 452,45 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia § 14 ods. 1 písm. a) AT, účasť na pojednávaní dňa 15.10.2013, § 14 ods. 1 písm. b)/ AT, 2 krát režijný paušál 7,81 €, spolu v sume 29,66 Eur.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v súvisiacich výrokoch o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca.

V odvolaní namietal, že súd v zmysle odôvodnenia rozsudku zrejme ako vstupný údaj pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov použil aj poisťné mesačne vo výške 1,63 Eur a došiel k záveru, že RPMN pri úvere 519,- Eur splatnom v 36 splátkach po 24,51 Eur činí 46,04 %.

Súd vypočítal RPMN chybné, keďže nesprávne aplikoval zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy č. 3912016519 medzi žalobcom a žalovaným.

Žalobca v odvolaní citoval ustanovenie § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. a ďalej uviedol, že z ustanovenia písm. d) jednoznačne vyplýva, že pri výpočte RPMN sa do úvahy berie hodnota „celkových nákladov spotrebiteľa v zmysle definovanom ustanovením § 2 písm. c) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Ako je možné vidieť z predmetného ustanovenia písm. c), do celkových nákladov spotrebiteľa sa nezapočítava určitý druh sankcií, príspevkov a poplatkov tak, ako ustanovuje Zákon o spotrebiteľských úveroch v tejto časti (body 1. až 5.).

V prípade ÚZ je nutné z výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa vylúčiť poisťné (v súlade s § 2 písm. c) bod 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch) vo výške 1,63 Eur (poplatok dohodnutý v bode 61. ÚZ na prednej strane), aby sa dopracovalo k správne výpočtu predmetnej hodnoty.

Vzhľadom na uvedené mal súd pri kontrolnom výpočte RPMN použiť ako vstupný údaj výšku splátky 22,88 Eur (výška splátky 24,51 Eur dohodnutá v ÚZ v bode 50. mínus poplatok za poistenie 1,63 Eur sa rovná 22,88 Eur) a nie 24,51 Eur. Žalobca v prílohe predkladá výpočet RPMN potvrdzujúci uvedené, ktorý rovnako potvrdzuje RPMN určenú v ÚZ v bode 53. vo výške 37,40 %.

Na základe uvedených odvolacích námietok mal žalobca za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie o bezúročnosti a bezpoplatnosti úveru z dôvodu absencie, resp., chybného uvedenia výšky RPMN vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že úrok z omeškania je zákonným nárokom v prípade omeškania s úhradou peňažného dlhu. Kapitalizovaný úrok bol dostatočne špecifikovaný v návrhu na vydanie platobného rozkazu a podrobnejšie špecifikovaná v podaní žalobcu zo dňa 14.10.2013 a jasne vyplýva zo splátkového kalendára predloženého ako dôkaz k žalobe.

Vzhľadom na to, že súd prvého stupňa zamietol kapitalizovaný úrok z omeškania bez akéhokoľvek odôvodnenia v celom rozsahu, konanie má vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a súd prvého stupňa postupoval pri uplatnenom nároku arbitrárne bez opory v zákone, čím svojím postupom odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Napadnuté rozhodnutie je v rozpore s právom na spravodlivý súdny proces garantovaným v čl. 46 Ústavy SR.

Vo vzťahu k rozhodnutiu o trovách konania žalobca namietal, že vzhľadom na vyššie uvedené argumentácie mal mať plný úspech vo veci, preto mu patrí náhrada trov konania v celom uplatnenom rozsahu.

Čo sa týka trov konania priznaných vedľajšiemu účastníkovi, tomuto náhrada trov konania nepatrí, nakoľko vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov konania nedôvodne s poukazom na to, že v danom prípade nejde o trovy konania, ktoré by boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa vzhľadom na paušálnosť vstupov vedľajšieho účastníka do konaní a v závislosti na tom aj na paušálnosť podaní vedľajšieho účastníka, kde vedľajší účastník používa jeden všeobecný typ podania „použiteľný“ na všetky obdobné prípady bez špecifikovania konkrétnych skutočností vzťahujúcich sa na každý jednotlivý prípad. Takýto vstup vedľajšieho účastníka je neprofesionálny a v rozpore s deklarovávaným cieľom vedľajšieho účastníka, ktorý je, alebo by mala byť, ochrana práv spotrebiteľa, najmä keď sa vedľajší účastník nechal zastúpiť advokátom, čím navyšuje trovy konania.

Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok zmenil rozsudok tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu ako aj v časti trov konania, prípadne aby odvolací súd rozhodnutie zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania celkom vo výške 37,26 Eur.

Žalovaný ani vedľajší účastník sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřili.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v rámci svojich kompetencií vyplývajúcich mu z ustanovenia § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p. vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ustanovením § 214 ods. 1, 2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 02.01.2015 a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správnych skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, ako aj s dôvodmi tam uvedenými a k odvolacím námietkam žalobcu len na doplnenie uvádza:

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platnom ku dňu 3.12.2009, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1

Podľa § 4 ods. 3 zák. č.258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch druhá veta, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. účinného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, t. j. ku 03.12.2009, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou
 1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
 4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
 5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,
- d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,
- e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenu súdu prvého stupňa dňa 24.04.2013 domáhal od žalovaného zaplata sumy 452,45 Eur titulom zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 03.12.2009.

Tak ako žalobca uviedol v žalobe a ako to vyplýva aj z predloženej Úverovej zmluvy č. 3912016519 zo dňa 03.12.2009, žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 519,- Eur a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť žalobcovi v pravidelných mesačných splátkach s výškou mesačnej splátky 24,51 Eur a s počtom splátok 36.

Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v splátkovom kalendári (č. I. 3 spisu), preto bol žalovaný vyzvaný žalobcom listom zo dňa 14.02.2011 k splateniu celého zostatku úveru vo výške 599,51 Eur v lehote 15 dní od odoslania výzvy.

Žalobca v žalobe tvrdil, že tak, ako vyplýva zo splátkového kalendára, eviduje voči žalovanému dlh v nasledovnej výške: istina + zosplatnená istina vo výške 389,09 Eur, úrok z tejto istiny do času zosplatnenia vo výške 9,77 Eur, úrok zo zosplatnenej istiny, tzv. ušlý úrok, ktorý by mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho platenia úveru vo výške 51,96 Eur, dlžné poistné vo výške 1,63 Eur a úrok z omeškania od zosplatnenia do dňa podania žaloby vo výške 98,60 Eur.

Z úverovej zmluvy č. 3912016519 zo dňa 03.12.2009 (č. I. 5 spisu) vyplýva, že:

Žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 519,- Eur, ktorá suma je uvedená v bode 43. predmetnej Úverovej zmluvy, s mesačnou splátkou vo výške 24,51 Eur uvedenou v bode 50. predmetnej Úverovej zmluvy, s počtom splátok 36, uvedenými v bode 51. predmetnej Úverovej zmluvy.

Pod bodom 52. predmetnej Úverovej zmluvy je uvedená ročná úroková sadzba 31,76 %, pod bodom 53. je uvedená RPMN 37,4 %, pod bodom 54. je uvedená priemerná hodnota RPMN 48,96 %.

Celkové náklady spotrebiteľa podľa bodu 55. predmetnej Úverovej zmluvy sú 304,68 Eur/9.178,79 Sk.

Na prvej strane Úverovej zmluvy je ďalej časť označená ako Poistenie výdavkov (dobrovoľné), kde v kolónke Zvolené poistenie je uvedené Premium, v kolónke výška úhrady za poistenie je uvedená suma 1,63 Eur/49,11 Sk.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvého stupňa priznal žalobcovi z uplatneného nároku vo výške 452,45 Eur nárok na zaplatenie sumy vo výške 175,86 Eur dôvodiac, že v dôsledku nesprávneho údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov v Úverovej zmluve je zmluva bezúročná a bez poplatkov, a preto má žalobca nárok len na zaplatenie rozdielu medzi poskytnutým úverom vo výške 519,- Eur a plnením vykonaným žalovným vo výške 343,14 Eur, teda žalobca má nárok na zaplatenie sumy 175,86 Eur.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu, ktorý v odvolaní citoval a odvolával sa na ustanovenie § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platné v čase uzavretia Úverovej zmluvy (t. j. ku 03.12.2009) majú za to, že súd prvého stupňa nesprávne postupoval pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov, keď pri výpočte celkových nákladov žalovaného mal vylúčiť poistné v sume 1,63 Eur, odvolací súd konštatuje, že táto odvolacia námietka je nedôvodná v celom rozsahu.

Z citovaného ustanovenia § 2 zák. č. 258/2001 Z. z., konkrétne z bodu 5, na ktorý sa žalobca odvolával, jednoznačne vyplýva, že celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom nie sú poplatky za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že konštrukcia predmetného ustanovenia obsahuje výnimku z výnimky. Poplatok za poistenie nie je celkovým nákladom spotrebiteľa okrem prípadu, ak poplatky za poistenie musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

Vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. odvolací súd vzhľadom na námietku žalobcu opierajúcu sa o toto ustanovenie zistil a ustálil, že v danom prípade poistenie nebolo žalovaným individuálne vyjednané.

Zmluva o úvere uzavretá medzi účastníkmi konania je nepochybne zmluvou formulárovou a vyplýva z nej, že poistenie bolo žalobcom vopred stanovené a spotrebiteľ nemal na výber, či poistenie uzavrie, alebo nie.

Okrem toho je podmienka poistenia napísaná drobným nečitateľným písmom, čo predstavuje problematickú inkorporačnú doložku, ktorá je z v zmluve napísaná menším písmom, a tak vzniká dôvodná obava, že spotrebiteľia môžu vnímať menšie písmo, pod čiarou ako menej dôležité. Takto vyjadrená inkorporačná doložka je vyjadrením nedostatku odbornej starostlivosti.

Z vykonaného dokazovania nevyplýva, že žalovaný ako spotrebiteľ nemal absolútne žiadnu možnosť prejaviť dobrovoľnosť a nemal možnosť nepristúpiť poisteniu, nakoľko mesačné poistné vo výške 1,63 Eur už bolo započítané v mesačnej splátke 24,51 Eur, ktorá je uvedená v bode 50. zmluvy o úvere. Taktiež na prvej strane zmluvy v odseku, ktorý je písaný najdrobnejším písmom sa vopred uvádza, že klient podpisom ÚZ súhlasí, aby bol poisťníkom prihlásený k poisteniu výdavkov a poisteniu proti zneužitiu karty podľa zmluvy o RÚ I. a RÚ II. v rozsahu a za podmienok uvedených na rube tejto listiny a v ÚP. Teda nepochybne v danom prípade žalovanému nebola daná možnosť výberu, a teda vyjadrenia súhlasu, či nesúhlasu s poistením.

Ak preto žalobca v odvolaní poukázal na ustanovenie § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, mal sa zaoberať celým ustanovením, nie len jednou jeho časťou.

Zo znenia ustanovenia § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. jednoznačne vyplýva, že vo vzťahu k celkovým nákladom spotrebiteľa spojeným so spotrebiteľským úverom platí výnimka z výnimky.

V danom prípade bola naplnená hypotéza tejto právnej normy v tom, že vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné konštatovať, že poistenie bolo veriteľom určené ako podmienka poskytnutia úveru.

Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje správny záver prvostupňového súdu, že jednou z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o hodnote RPMN a neuvedenie, resp. nesprávne uvedenie tohto údaju v zmluve o spotrebiteľskom úvere je klamaním spotrebiteľa a predstavuje nekalú obchodnú praktiku, čo v súlade so súdom prvého stupňa aplikovanou právnou úpravou má za následok, že zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

Žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 519,- Eur. Žalovaný žalobcovi zaplatil celkovo sumu 343,14 Eur, preto súd prvého stupňa správne zviazal žalovaného na úhradu zostatku úveru, ktorý predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú žalovanému poskytol žalobca a sumou, ktorú žalovaný žalobcovi uhradil, t. j. 175,86 Eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že žalobca neuviedol v odvolaní takú relevantnú skutočnosť, ktorá by bola spôsobilá privodiť zmenu alebo zrušenie rozsudku v jeho napadnutej časti.

Odvolací súd ďalej konštatuje, že správne záveru prvostupňového súdu o zamietnutí žaloby žalobcu nad sumu 175,86 Eur zodpovedá v zmysle správne aplikovaného ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku rozhodnutie o trovách konania.

Vzhľadom na to, že žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 38,87 Eur a žalovaný v rozsahu 61,13 Eur, pričom žalovanému v konaní žiadne preukázateľné trovy konania nevznikli, súd prvého stupňa správne postupoval, pokiaľ vyslovil, že žalovanému nepriznáva náhradu trov konania.

Správne je rozhodnutie aj o trovách konania vedľajšieho účastníka, keď súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy konania podľa pomeru úspechu žalovaného v rozsahu 22,26 % a priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy konania celkom v sume 29,66 Eur. Vedľajší účastník odvolanie proti tomuto výroku rozsudku nepodal.

Preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania žalovanému a vo výroku o povinnosti žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania v spojení s opravným uznesením č. k. 8C/125/2013-45 zo dňa 28.11.2013 podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. V odvolacom konaní neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný a vedľajší účastník si neuplatnili právo na náhradu trov odvolacieho konania a ani im žiadne preukázateľné trovy konania nevznikli. Preto odvolací súd vyslovil, že žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.